

Ела, Деметрий - нему за жена
 готов съм Хермия да дам. - Ела
 и ти, Лизандре! - Господарю, той
 сърцето ѝ плени. - Ти, ти, Лизандре,
 ѝ прадаше поеми; ти с детето
 разменяше любовни дарове;
 ти пееше под нейните прозорци
 с преправен глас преправени слова;¹
 ти с хитрости сърцето ѝ помами,
 и от послушна стана тя упорна
 към мене - нейният баща. Тя трябва
 да избере: Деметрий - или смърт!
 Туй нашият закон в подобен случай
 веднага повелява.

ТЕЗЕЙ. -

Хермия, —————
 какво ще кажеш ти? - Помни, момиче,
 за тебе трябва да е бог баща ти!
 Творец на твойта хубост, той е властен
 да я запази - или умъртви!...
 При туй, Деметрий е достоен момък.

ХЕРМИЯ. -

Но също и Лизандър.

ТЕЗЕЙ. -

Да, за себе си,
 но без съгласието на баща ти,
 Деметрий е достоен.

ХЕРМИЯ. -

О, баща ми
 да можеше със моите очи
 да гледа!

ТЕЗЕЙ. -

Ти би трябвало по-скоро
 да гледаш с неговата мъдрост.